

Ronny en Werner op dag drie? Deze prestatie leverden de EZV'ers de 11de plek op in het eindklassement – en aangezien er maar liefst vijf Italiaanse en zeven Spaanse clubs deelnamen, is dat zondermeer indrukwekkend.

Het team van Robbyfish moest met hun 13de plek *over all* niet heel veel

onderdoen voor de EZV'ers. De Robbyfish-jongens hadden deze hoge klassering te danken aan de eerste plaatsen van kapitein Daniel (dag 1) en de tweede plaatsen van Brian (dag 1 en dag 3), Tom (dag 1 en dag 2), Daniel (dag 2 en dag 3) en Maarten (dag 2).

De eindoverwinning ging naar Lenza Emiliana Tubertini – de club van

'God himself', zoals Ronny hem noemt: 25-voudig wereldkampioen Marco Volpi. Zijn club won de wedstrijd op dag 1 en 3, en werd 2de op dag 2...

Namens *Zeehengelsport* wil ik de beide Belgische teams van harte feliciteren. Hun prestatie geeft véél hoop voor het toekomstige WK in Montenegro!

Monitoring van de recreatieve visserij

Sinds geruime tijd zijn het VLIZ (Vlaams Instituut van de Zee) en het ILVO (Instituut voor Landbouw en Visserijonderzoek) gestart met het in kaart brengen van de Belgische recreatieve visserij. Hoeveel sportvissersboten zijn er, en hoeveel strandvissers? Hoe zit het met de garnaalkruiers, en met de paardenvisserij? En wat vangen ze precies? Onze medewerker Daan Wintein is erg betrokken bij alles wat de Noordzevisserij vanuit België aanbelangt en hij informeerde ons over dit gegeven

België is met dit project gestart naar aanleiding van een Europese verordening, die elke lidstaat ertoe verplicht om de nodige data te verzamelen omtrent de recreatieve visserij. Wij liepen achter op andere Noordzeestaten; in Nederland loopt een soortgelijk project al bijna drie jaar! De nood aan dataverzameling is cruciaal voor de sector van de recreatieve visserij. Vandaag krijgt ze immers nog al te vaak de schuld van de achteruitgang van bepaalde visbestanden. Wij zijn er echter met z'n allen van overtuigd dat dit helemaal niet juist is: de recreatieve visserij vangt slechts een fractie van wat de commerciële vloot aanlandt. Daarom is er dringend nood aan wetenschappelijke gegevens, zodat we zwart op wit kunnen aantonen 'wat het maar is dat we vangen'. En geloof me, dat is broodnodig. Recent nog stond in de media de recreatieve visserij ter discussie, op basis van foute veralgemeningen, en ook binnen de Commissie voor

Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid van het Vlaams Parlement staat onze hobby regelmatig op de agenda. Alleen met een wetenschappelijk onderbouwde dataverzameling kunnen we het beleid correct informeren.

MEDEWERKING

Om in de toekomst maximaal betrokken te worden bij de beleidsprocessen, is de medewerking van zoveel mogelijk recreatieve vissers van groot belang. Concreet gaat dat als volgt in zijn werk. Vanaf april 2017 wordt door het VLIZ en het ILVO een monitoring project uitgewerkt dat ervoor moet zorgen dat de vangstgegevens op een systematische, wetenschappelijke en gestandaardiseerde wijze worden verzameld. Dit geldt niet alleen voor de hengelvangsten, maar voor alle vormen van recreatieve visserij. Net zoals bij onze Noorderburen willen de instituten zoveel mogelijk betrokkenen aanmoedigen om op een vrijwillige en strikt anonieme manier de vangsten

bij te houden in een soort individueel logboek, dat ze maandelijks doorsturen. Het logboek is erg gebruiksvriendelijk; naast de visplaats en vistechiek worden vangstgegevens genoteerd; het totale aantal gevangen vissen en het totale gewicht, en voor kabeljauw en zeebaars de lengte per stuk. Enkel zo kan een realistisch en betrouwbaar beeld gevormd worden dat een basis zal vormen voor eventuele latere onderhandelingen op beleidsniveau. Als we hier niet aan meewerken, dan vrees ik dat de beleidsmakers zich altijd zullen blijven beroepen op het 'voorzorgsprincipe' en voorzichtigheidshalve veel

strengere maatregelen zullen nemen die helemaal niet meer stroken met de realiteit. Voelt u zich geroepen om dergelijke logboekgegevens bij te houden dan kunt u zich vrijblijvend melden bij thomas.verleye@vliz.be. Alle persoonsgegevens en vangstmeldingen zullen op de meest vertrouwelijke manier behandeld worden." Aldus de toelichting van Daniël Wintein.

RAVAGE

Het ging er hard aan toe op Facebook toen het bericht kwam dat de Vlaamse overheid zou beginnen met het tellen van de vangsten door

sportvissers. Die voelden zich aangevallen: "ze moeten ons weer hebben! De sportvisserij zal weer de schuld krijgen van de ravage die beroepsvissers hebben aangericht!" Ik begrijp dat de gemoederen hoog oplopen en dat mensen wantrouwig zijn, maar toch kan ik met de hand op het hart zeggen dat ik helemaal achter dit initiatief sta. Wij hebben immers niets te verbergen, integendeel: *eindelijk* zal het gedaan zijn met al die ongefundeerde aanvallen aan ons adres, waarin kwaadwillende mensen roepen dat *wij* de zeeën leegvissen! Ik wil dan ook graag alle lezers oproepen om mee te werken.

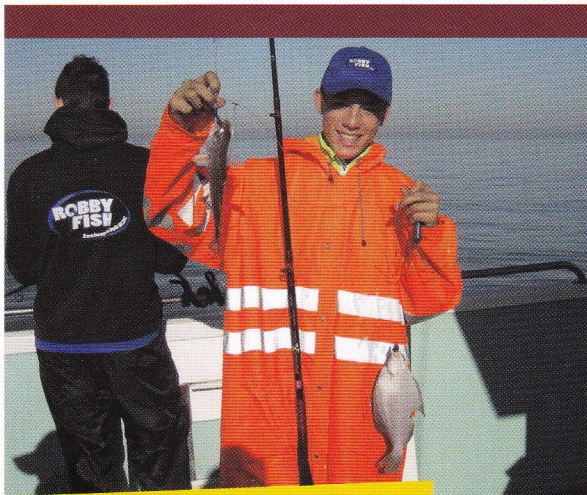
Jeugdhengelkamp 2016

Het jeugdhengelkamp 2016 was al in augustus volzet; maar liefst 16 jongeren (15 jongens en één meisje) zagen zo'n fijne en leerzame vakantie-aan-zee wel zitten. Dankzij de inzet van een legertje vrijwilligers (die vooral uit

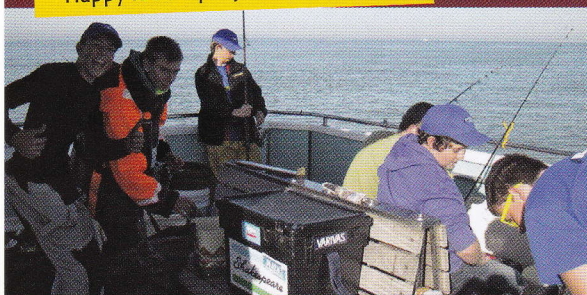
de gelederen van Sodipa Zeehengelclub kwamen) en de schippers van Nieuwpoort (ms. Leona 2, ms. Narwal, ms. Skintus, ms. Marie Loe 2 en ms. Shelly D), verliep het onderdeel bootvissen ook deze keer weer gesmeerd.

Mario Dobbelaere bracht verslag uit van dit mooie initiatief: zie kader hieronder.

Een prachtig evenement dus, en ik hoop uit de grond van mijn hart dat het ook in de toekomst met evenveel elan zal worden georganiseerd!

Happy faces op bijna-lentedagen!

"Op zondag 31 oktober was het dan zover: de jongeren kwamen aan en namen afscheid van hun ouders. Marcel en Miriam stonden al in de keuken om voor de hongerige wolven en één wolvin lekkers klaar te maken. Na het uitdelen van de goody bags van Robbyfish te Wommelgem waren de jongeren ondertussen al aan het vissen in het kanaal naast ons kamp. 's Avonds kregen we nog een les van Geert Lannoo, die ons uitlegde hoe we verse pieren en tappen konden pompen. De eerste visdag was meteen een voltreffer: het leek wel op een lentedag, maar dan eentje met wintervis. Ik denk dat het rond 19° C was en de vissen kwamen bij doubletten en tripletten uit het zoute sop. Meestal wijting en schar, met zo en af en toe een bot of pladijsje. 's Avonds was het fileren geblazen en onderlijnen maken!

Dag twee was bijna een kopie van de eerste dag, maar dan iets frisser. Tegen de avond werd het weer onstuimiger en voor woensdag zag het er niet goed uit. We zochten en vonden dan ook een goed alternatief: een bezoekje aan het tropische zwembad Sunparks! Toch was ook die dag leerzaam, want 's avonds kwam topwedstrijdvisser Peter Vanderschaeghe van Tubertini België een voorstelling onderlijnen knopen geven. De spannende verhalen waren niet van de lucht! Donderdag konden we weer de zee op voor een prachtige visdag. Hier en daar werd er iemand een beetje zeeziek, maar erg was het allemaal niet. 's Avonds konden we weer knopen, en we kregen uitleg van monitor Steven over allerlei onderlijnen die hij zelf volledig maakt. Op vrijdag ruimden we het kamp op, maar werd er toch ook weer met hengels gewerkt; de kanaalvissen moesten het opnieuw ontgelden, en ook werd er wat aan de werptechniek geschaafd, zodat de kinderen verder én preciezer leerden werpen.'